

{datsopic id=149 align=left}İspanya anakarasındaki Almerimar'a kadar yaklaşık 250 mil yolumuz var. Sakin havada motor yelken gidiyoruz. 8 Kasım sabahı Sibel vardiya için uyandırıyor. Bugün Kurban Bayramı'nın ilk günü. Çikolata ve kolonya tutuyor. Oltamızı yokluyorum ama boş. Akşama kadar da öyle kalıyor. Halbuki her bayram hatırı sayılır bir balık gelirdi, kurbanlık...

9 Aralık sabahı kara gözükyor. Sebze seraları sahiller boyunca göz alabildiğine uzanıyor. Öğle saatlerinde Almerimar Marina'ya giriyoruz. Bu sahillerde ne yazık ki demirlemeye müsait koylar yok. Ancak fiyatlar kış aylarında makul düzeyde. Bizim (15 metreye kadar bir teknenin) su, elektrik dahil bir günlük bağlama ücreti 12 Euro. Ma teknesinden Mehmet Aksın ve Yeşim Büber de burada. Marinaya girerken koşarak gelip Uzaklar II'yi karşıyorlar.

{datsopic id=156 align=left}Marinaya girmek demek suya ve elektriğe bağlı işleri bitirmek anlamına geliyor. Sibel birikmiş çamaşırları yıkıyor. Epey çamaşır biriktirmişiz, hepsinin yıkanması üç gün sürüyor.

{datsopic id=102 align=right}Mandar halatları sık sık direktteki basamaklara takılıyordu. Kötü havalarda bir de, bu basamaklara takılan halatları kurtarmakla uğraşıyorduk. Buraya kadar sakın bir yerde bulamadığımızdan direğe çıkamamıştık. Çamaşır işi bittikten sonra sıra direğe geliyor. Sibel'i bosun sandalyesiyle direğe basıyorum.

{datsopic id=254 align=left}En tepeden başlayarak basamaklarla çarmıhların arasına gırcala bağlayacak. O yukarıda çalışırken halatını yavaş yavaş aşağıya salıyorum, bir yandan da yandaki İngiliz denizciyle sohbet ediyorum. Sibel'in çalışması İngiliz'in çok hoşuna gitmiş, beni tebrik ediyor!